

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Directorivm Inqvisitorvm F. Nicolai Eymerici Ordinis Prædicatorum

Nicolaus <Eymericus>

Venetiis, 1607

Quaestio 125. An tales exco[m]municati ex causa fidei, absolui possint ab
Inquisitore.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13589

inocatione persistit, extunc velut heretici con-
demnentur.

4 Quidam sunt taliter excommunicati, quia sunt
receptatores, defensores, & fautores hereticorū,
& publicantur excommunicati. Isti si stant per
annum, pœnis plurimis feriuntur, ut patet in cap.
Excommunicamus. s. credentes. de heret. de his
dictum est supra quaestione proxima.

COMMENT. CLXXIII.

Res potissimum conclusiones ponit de excom-
municatis persistentibus in excommunicatio-
ne, ut patet in summario quaestionis, circa quas ni-
hil notatu dignum occurrit, quod non fuerit expli-
catum supra parte 2. super quaestio. 47. vide præte-
rea de hac materia illos, quos citauimus paulo an-
tea super quaestione 122.

QVAESTIO CXXXV.

An tales excommunicati ex causa fi-
dei absolui possint ab In-
quisitore.

Entesima vicesima quinta quaestio est: Vtrum Inquisitor possit
absoluere eos, qui steterunt per
annum in excommunicatione
animo pertinaci, uel alias pro
causa fidei sunt excommunica-
ti, si ad gremium Ecclesiae reuertantur?

Respondemus quod sic: quia tales (ut dictum
est supra quaestione proxima) ut heretici sunt ha-
bendi. Heretici autem, credentes, receptatores,
defensores, & fautores eorum, ab excommunica-
tione, quam incurrerunt, per Inquisitorem, si pœ-
niteant, possunt absolui: ut habetur in c. Ut officium.
in prin. de heret. lib. 6. ubi præmisso de om-
nibus supradictis dicitur sic: Ut officium & infra
Si uero aliquis ex prædictis heretica labe primi-
tus abiurata, redire ueluerit ad Ecclesiae unita-
tem, iuxta formam Ecclesiae absolutionis bene-
ficio impendatis.

COMMENT. CLXXIII.

Super hac quaestione nulla occurrit obscuritas
grauis, quae longa narratione egeat.

Primum, hac quaestio differt a superiori 122. in
qua uideatur auctor tractare idem privilegium;
nam ibi docuit quod Inquisitores possunt absolue-
re redeuntes ab heresi, uel heresis suspitione, qui
propterea fuerunt ipso iure excommunicati: hic
uero docet etiam posse absolue te eos qui in excom-
municatione durarunt per annum animo pertinaci.

Sed dubitari poterat, quomodo possit Inquisitor
absoluere eos, qui per annum perdurant in excom-
municatione, cum anno elapso ut heretici sint con-
demnandi. c. cum contumacia. de heret. lib. 6.

Et breuiter respondeo, quod qui post annum re-

uertuntur, quamuis non audiantur quoad bona re-
cuperanda; audiuntur tamen quoad excusandum
crimen: & si misericordiam implorent, recipiuntur,
ut plene dixi supra in 3. parte super 13. modo
processum fidei terminandi.

QVAESTIO CXXXVI.

An Inquisitor dispensare possit ab ir-
regularitate cum praefatis ex-
communicatis.

Entesima vicesima sexta quaestio est:
Vtrum Inquisitor possit cum prædi-
ctis excommunicatis, si forsan irre-
gularitatem incurrerint, ubi respi-
scant super irregularitate dispensare?

Respondemus, quod non inuenitur, quod hoc
possit Inquisitor in iure cautum, nec in quibus-
cunque priuilegijs sibi concessum; quare non po-
test cum talibus dispensare.

COMMENT. CLXXV.

Na est conclusio: Cum redeuntibus, si forte
aliquam incurrerint irregularitatem, Inqui-
sitor non potest dispensare, quia non inuenitur sibi
concessum.

Inquisitores secum mutuo dispensare posse su-
per irregularitate, si quis eorum fortassis quando-
que eam contraxerit, docuit Eymericus 3. par. q.
27. & dixi supra in hac 3. parte super q. 23. Rur-
sus, eos posse absolue re redeuntes ab excommuni-
catione, paulo antea demonstrauit.

An autem non modo a censura excommunica-
tionis, sed etiam ab irregularitate, quam contingit
contrahere ob heresim, uel apostasiam, cum re-
deuntibus possint dispensare, nunc ostendit, & con-
cludit id non licere Inquisitoribus, quia nullo iure
concessum id eis reperitur: uidem tradit reperto-
rium Inquisitorum uerbo, irregularitas. & alij
ueteriores.

Hodie hac lis sublata uidetur per rescriptum
Clementis VII. Pont. Max. quod incipit. Cum si-
cut. §. uobis etiam. quo conceditur facultas In-
quisitoribus, & eorum Commissarijs dispensandi
com clericis secularibus ac personis religiosis cu-
in suis ordinis super quauis irregularitate contra-
cta ob heresim uel Apostasiam; quod etiam agno-
uerunt Locatus, in opere iudiciali uerbo, irregula-
ritas, num. 2. & Campegius apud Zanchinū tract.
de heret. cap. 27. uersic. Adde ulterius, id Clemen-
tis rescriptum refertur in fine huius operis inter
litteras Apostolicas pro officio sanctae Inquisi-
tionis.

Ceterum quid nobis de hoc articulo sentiendum
uideretur, supra in hac 3. parte super q. 113. ex-
plicauimus; ubi & irregularitatem contrahi pro-
pter heresim, & super ea solum Romanum Pontifi-
cem dispensare diximus.

Rescriptū uero Clementis VII. circa hoc per po-
steriores

An Inquisito-
res super irre-
gularitate di-
spensare pos-
sint.